

Lehrbuchs der Gerechtigkeitspflege MBh. 12, 2204.

बाहुदत्तिन् m. Bein. Indra's Bhr̥ṣṇa im ÇKDr. बाहुदत्तिपुत्र Indra's Sohn als Verfasser eines Tantra (vgl. बाहुदत्तक) Daçak. 186, 12. — Vgl. बहूदत्तिमुत्.

बाहुदत्तेय m. = बाहुदत्तिन् Tait. 1, 1, 57. H. 172.

बाहुदा (बाहु + दा, f. zu 1. द) f. 1) Bein. der Sujaçā, einer Gemahlin des Parikshit, MBh. 1, 3795. — 2) N. pr. eines Flusses AK. 1, 2, 3, 32. H. 1086. MBh. 3, 8045. 8328. 6, 337 (VP. 181). 12, 669. 13, 1408. 4887. HARIV. 710 (Prasenajit's Gemahlin Gauri in diesen Fluss verwandelt). R. 4, 41, 13. Mān. P. 37, 17. Verz. d. Oxf. H. 10, a, N. 1. LIA. I, Anh. XL.

बाहुपाश (बाहु + पाश) m. Verschränkung der Arme, eine best. Stellung bei Kämpfern MBh. 2, 903.

1. बाहुबल (बाहु + बल) n. die Kraft —, die Wucht der Arme: राष्ट्रं बाहुबलाम्भितम् M. 9, 255. MBh. 1, 5578. fg. 3, 4538. यत्तु बाहुबलं नाम कनिष्ठं बलमुच्यते Spr. 4612.

2. बाहुबल (wie oben) 1) adj. Kräfte in den Armen habend. — 2) m. N. pr. eines Fürsten KATHS. 43, 21.

बाहुबलि m. N. pr. eines Berges ÇATR. 1, 356. — Wohl von बहूबल.

बाहुबलिन् (बाहु + बा^०) adj. armstark P. 5, 2, 135. Vārtt. 1. रात्र्यौ बाहुबली भावुकः TBr. 3, 8, 22, 3. ÇAT. Br. 13, 2, 2, 5. MBh. 3, 2023. 13858. — Vgl. ऊर्ध्वलिन् unter ऊर्ध्व.

बाहुबाण m. patron. des Fürsten Hanumira Verz. d. Oxf. H. 122, b, N. 3. Varianten: बाहुवान् und चाहुबाण.

बाहुबाध (बाहु + बाध) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 362 (VP. 192). Wilson führt die Varianten बाहुबाध्य und बहुरद an.

बाहुभाष्य (von बहूभाषिन्) n. Geschwätzigkeit gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. — Vgl. बहूभाष्य.

बाहुभूषा (बाहु + भू^०) f. Armschmuck, ein Schmuck auf dem Oberarm H. 662.

बाहुभेदिन् (बाहु + भे^०) adj. den Arm spaltend; m. Bein. Viṣṇu's Bhr̥ṣṇa im ÇKDr.

बाहुर्मन् (von बाहु) 1) adj. mit kräftigen Armen versehen: Indra AV. 1, 7, 4. 13, 1, 30. — 2) f. ०मती N. pr. eines Flusses R. 4, 41, 13.

बाहुमात्रं (बाहु + मात्र) adj. f. ई armslang TS. 6, 2, 44, 1. Kāty. Çr. 1, 3, 37. 2, 8, 1. 17, 4, 12. Kauç. 47. ÇĀṆKH. Çr. 17, 1, 10.

बाहुमित्राण m. patron. von बहूमित्र Saṁsk. K. 184, a, 3.

बाहुमूल (बाहु + मूल) n. Armwurzel, Achsel Nir. 2, 2. AK. 2, 6, 2, 30. HALĀJ. 2, 370. ०विभूषण 402.

बाहुगुह (बाहु + गुह) n. ein Kampf mit den Armen, Faustkampf AK. 2, 8, 2, 75. MBh. 3, 11503. 4, 348. KATHS. 3, 46. 10, 15. 20. 25. 25, 119. 30, 15.

बाहुयोध (बाहु + योध) m. Ringer, Faustkämpfer HARIV. 4705.

बाहुयोधिन् (बाहु + यो^०) m. dass. HARIV. 4709.

बाहुत्रय्य adj. von बहू - त्रय्य Siddh. K. zu P. 4, 2, 106. Als n. auch nom. abstr. von बहूत्रय.

बाहुल 1) proparox. adj. von बहूल gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. — 2) m. (von बहूला die Plejaden) der Monat Kārttika AK. 1, 1, 2, 18. H. 153. — 3) m. Feuer (vgl. बहूल) ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) m. N. pr.

V. Theil.

eines Fürsten VP. 386, N. 19. eines Sohnes des Çākjamuni Tait. 1, 1, 12. — 5) n. oxyt. nom. abstr. von बहूल gaṇa पृथ्वीदि zu P. 5, 1, 122. — 6) n. (von बाहु) Armschiene H. 769. — 7) N. pr. einer Oertlichkeit in Dakṣiṇāpātha Verz. d. Oxf. H. 338, b, 37.

बाहुलक (von बहूल) n. Vielfältigkeit gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 138. कचित्प्रवृत्तिः कचिदप्रवृत्तिः कचिद्विभाषा कचिदन्यदेव । विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदति ॥ Kār. zu P. 2, 1, 32. PAR. bei GOLD. MĀN. 161, a. बाहुलकात् so v. a. in Folge der Unbestimmtheit, — des Gewährns eines grossen Spielraums (einer Regel) UśéVAL. zu UNĀDIS. 1, 36. 37 u. s. w. fälschlich बहूलकात् zu 2, 4. — Vgl. उद्बाहुलक.

बाहुलयीव (बा^० + यीवा) m. Pfau H. c. 188.

बाहुलता (बाहु + ल^०) f. der als Ranke gedachte Arm RĀĀ-TAR. 3, 27. दयिताबाहुलतानुबद्धा Spr. 3894. बाहुलतातर der Zwischenraum zwischen den Armranken, Brustkasten, Brustbein 3431.

बाहुलतिका f. demin. von बाहुलता Spr. 3033.

बाहुलि (patron. von बहूल) m. N. pr. eines Sohnes des Viçvāmitra MBh. 13, 252.

बाहुलेय (von बहूला die Plejaden) m. metron. Kārttikeya's AK. 1, 1, 2, 35. HALĀJ. 1, 19. H. 208, Sch.

बाहुल्य (von बहूल) n. 1) reichliches Vorhandensein, Vielheit, Menge P. 2, 4, 22. MBh. 12, 3231. HARIV. 6102. Suçr. 1, 153, 18. 258, 18. 321, 1. 2, 304, 1. 348, 21. RAGU. 12, 88. RĀĀ-TAR. 4, 182. 5, 56. ÇĀṆK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 248. पाषण्डधर्मबाहुल्यं भविष्यति Verz. d. Oxf. H. 68, b, 38. 266. a, 20. Schol. zu KUMĀRAS. 6, 46. zu ĀIM. 1, 11. — 2) der gewöhnliche Hergang der Dinge HARIV. 6458. बाहुल्यं gewöhnlich zwei Āṅguli messend Suçr. 2, 303, 3. बाहुल्यत् meistens, gewöhnlich ÇĀṆP. 44. ०त्येन dass. ÇĀṆK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 10. fg. Schol. zu P. 4, 3, 39. ०त्यम् (!) dass. Suçr. 1, 270, 12. बाहुल्यत् aller Wahrscheinlichkeit nach Hir. 21, 13. 29, 20. बाहुवर्तक adj. von बहूवर्त P. 4, 2, 126, Sch.

बाहुवार s. बहूवार.

बाहुविह m. patron. von बहू - विह (?) PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 3 v. u.

बाहुवीर्य (बाहु + वीर्य) n. Stärke des Arms AV. 5, 21, 10. तन्त्रियो बाहुवीर्येण तरेदापदमात्मनः M. 11, 34. HARIV. 3651. KATHS. 27, 139.

बाहुवर्त्त (बाहु + वर्त्त) m. N. pr. eines Mannes RV. 5, 44, 12. aus Atri's Geschlecht und Liedverfasser von RV. 5, 71. 72.

बाहुव्यायाम (बाहु + व्या^०) m. Anstrengung der Arme, Gymnastik VJUTP. 120.

बाहुशर्दिन् (बाहु + शर्^०) adj. auf seine Arme trotzend: Indra RV. 10, 103, 3.

बाहुशाल (von बहूशाल) adj. aus Tithymalus antiquorum Moench. bereitet: ०गुड Pillen, welche gegen Hämorrhoiden u. A. gebraucht werden, ÇĀṆO. Saṁh. 2, 7, 2.

बाहुशालिन् (बाहु + शा^०) 1) adj. mit kräftigen Armen versehen MBh. 1, 2288. HARIV. 4316. VID. 42. Çiva MBh. 14, 203. वाचालः कलकी क्षी-वस्त्रपाकद्वाहुशालिनाम् KATHS. 40, 34. — 2) m. N. pr. eines Dānava KATHS. 47, 18. eines Kriegers 10, 19. 65. eines Fürsten MBh. 1, 6983.

बाहुशिखर (बाहु + शि^०) Achsel VJUTP. 99.